

استفاده از محلول لومینول برای شناسایی خون شستشو شده و انجام DNA Typing

سعید زندیه * - دکتر مرجان صباغیان ** - دکتر مجتبی سعادتی ***

* کارشناس ارشد بیولوژی مولکولی، مرکز تشخیص هویت تهران بزرگ آزمایشگاه جنایی

** دکترای بیوشیمی، مرکز تحقیقات بیوشیمی و فیزیک دانشگاه تهران

*** دکترای میکروپ شناسی، استادیار دانشگاه امام حسین (ع)، دانشکده علوم و فنون، پژوهشکده زیست شناسی

خلاصه

زمینه و هدف: شناسایی و جداسازی لکه‌های خون در صحنه‌های جرم بسیار مهم می‌باشد، زیرا در آزمایش‌های سرولوژی و DNA می‌توان از خون‌های به جا مانده استفاده نمود. در بسیاری از موارد صحنه جرم شسته شده و آثار خون تمیز می‌گردد و تشخیص این لکه‌ها با چشم غیر مسلح امکان‌پذیر نمی‌باشد. در روش ارایه شده با استفاده از محلول شیمیایی جدید که دارای پایه لومینول است، می‌توان آثار باقی‌مانده خون را با حساسیت و دقت زیاد شناسایی نمود.

روش بررسی: ابتدا محلول لومینول تهیه گردید. با تغییر شرایط و استفاده از مواد شیمیایی مختلف میزان حساسیت محلول بهینه‌سازی شد و سپس با نسبت‌ها و رقت‌های مختلف خون آزمایش انجام شده و با اضافه نمودن محلول لومینول به رقت‌های مختلف خون، شدت نور با استفاده از دستگاه لومینومتر اندازه‌گیری گردید. همچنین تأثیر محلول در سطوح مختلف و شرایط نوری متفاوت بررسی شد و سرانجام نمونه خون‌ها جهت پروفایل DNA مورد استفاده قرار گرفت.

یافته‌ها: با استفاده از محلول جدید لومینول و مقایسه آن با محلول قدیمی علاوه بر حساسیت بسیار زیاد به خون در سطوح مختلف محلول لومینول تا رقت 10^{-6} دارای حساسیت می‌باشد، همچنین عدم نیاز به محیط کاملاً تاریک و امکان تهیه عکس، فیلم بدون آسیب DNA، امکان پروفایل از نمونه‌های نامرئی نیز از مزایای این روش می‌باشد.

نتیجه‌گیری: اثبات وجود خون در یک صحنه جنایی اعم از قتل، سرقت و آلات جرم از قبیل چاقو که به دلیل شسته شدن آثار خونی بر روی آن قرار ندارد و انجام آزمایشات ژنتیکی در سیر تکمیل پرونده و کمک به مقامات قضایی و انتظامی بسیار مؤثر است، یکی از وظایف تیم بررسی صحنه‌های جرم کشف این گونه آثار است در حال حاضر با استفاده از نور فرابنفش (UV) اقدام به بررسی صحنه جرم می‌شود که در بسیاری از موارد کارایی مناسبی ندارد، لذا در این تحقیق سعی شد علاوه بر آنالیز لکه‌ها موارد مثبت کاذب مورد تمایز قرار گیرد و با انجام DNA Typing ابزار قدرتمندی جهت کشف جرم در اختیار کارآگاهان و قضات محترم باشد، از مزایای محلول جدید لومینول می‌توان به استفاده آسان، آماده‌سازی راحت و همچنین وجود کمترین خطر برای سلامتی کاربر و عدم تأثیر بر روی ماده ژنتیکی اشاره کرد.

واژگان کلیدی: خون نامرئی، محلول لومینول، صحنه‌های جنایی، بررسی ماده ژنتیکی

وصول مقاله: ۱۳۸۷/۳/۲۵

تأیید مقاله: ۱۳۸۷/۹/۲۳

نویسنده پاسخگو: خیابان وحدت اسلامی، مرکز تشخیص هویت تهران بزرگ، آزمایشگاه بیولوژی جنایی Saeed_biology@yahoo.com

مقدمه

بسیاری از صحنه‌های جنایت معمولاً رد خون از روی زمین و دیوارها و نیز بر روی البسه و آلت قتاله شستشو شده و محیط تمیز گردیده است.

در سال‌های اخیر تلاش بسیاری از محققین این بوده تا بتوانند با استفاده از برخی ترکیبات شیمیایی نسبت به شناسایی خون شستشو شده در محل جرم اقدام نمایند لذا بر این اساس نیز آزمایش‌های

وجود لکه‌های خون در هر نقطه از صحنه‌های جرم می‌تواند در بازسازی صحنه جرم مفید باشد (۱). با بررسی ژنتیکی و تعیین پروفایل لکه‌های خون موجود در این صحنه‌ها می‌توان نسبت به شناسایی قاتل و یا ضاربی که مجروح شده اقدام نمود. این در حالی است که در

شده درون لوله‌های کوت ریخته و با افزودن محلول جدید لومینول، شدت نور برای مدت ۱۰ دقیقه توسط دستگاه لومینومتر اندازه‌گیری شد.

انجام DNA Typing

برای این منظور ۵ میکرولیتر خون کامل بدون مواد ضد انعقادی بر روی کاغذ صافی ریخته شد و پس از خشک شدن محلول جدید لومینول بر روی آن اسپری گردید، پس از رؤیت نور ساطع شده از آن عکس و فیلم تهیه شد و جهت تخلیص DNA نمونه‌ها، با روش فنل کلروفرم اقدام گردید. تکثیر در جایگاه‌های استاندارد ژنی، توسط دستگاه ۳۱۳۰۰ EBI و با استفاده از کیت Amp/STR Identifier در ۱۶ جایگاه مورد بررسی قرار گرفت و نتایج بدست آمده توسط نرم افزار Gene Mapper تجزیه و تحلیل شد.

بهینه سازی مواد موجود در محلول جدید

پروبروات و هیدروژن پراکسید به عنوان مواد اکسیدکننده استفاده گردید، از آنجا که این مواد پایدار نبوده لذا برای هر بار آزمایش محلول تازه تهیه و از آن استفاده شد. جهت ایجاد حداکثر شدت نور در محدوده PH ۵/۱۰ تا ۱۳ اقدام گردید که بستگی به ماده قلیا و ماده اکسید کننده داشت. محیط قلیایی با استفاده از کربنات و نیز نمک‌های سدیم یا پتاسیم و یا یک باز قوی همچون سدیم هیدروکسید یا پتاسیم هیدروکسید تهیه گردید و pH آن به گونه ای تنظیم شد، که امکان DNA Typing در مورد لکه‌های شناسایی شده توسط ماده لومینسانس داشته باشد به همین دلیل pH محلول مورد استفاده در محدوده ۱۱/۵ تنظیم شد. برای تنظیم غلظت مناسب لومینول و هیدروژن پراکسید آزمایش‌های متعددی انجام گرفت، تا غلظت ۲۵ میلی مولار از NaOH و محدوده‌ای از غلظت‌های ۱۰-۱ میلی مولار لومینول و ۱۰۰-۵ میلی مولار پراکسید هیدروژن به عنوان غلظت مطلوب انتخاب گردید.

طریقه کاربرد محلول لومینسانس

پودر محلول جدید لومینول (اکسید کننده- قلیا و لومینول) در ۱۲۵ میلی لیتر آب دیونیزه حل گردید سپس داخل یک ظرف اسپری ریخته شد و از فاصله ۵۰ سانتی متری بر روی ناحیه‌ای که قبلاً آغشته به خون بوده و بعد آثار آن شستشو شده بود اسپری گردید. به منظور دقت در آزمایش از دو کنترل شامل کنترل مثبت (که شامل سه رقت از خون بصورت $\frac{1}{1}$ ، $\frac{1}{10}$ و $\frac{1}{100}$) و کنترل منفی (یک کاغذ صافی بدون هیچ گونه ماده بیولوژیکی) استفاده شد.

برای شناسایی حجم‌های بسیار جزیی خون بوسیله محلول جدید و استفاده از آن در بررسی ژنتیکی DNA Typing نسبت به تهیه رقت‌های 10^{-1} ، 10^{-2} ، تا 10^{-4} از خون اقدام گردید و در حجم‌های $0/1$ ، $0/5$ ، $2/5$ و ۵ میکرولیتر بر روی کاغذ صافی ریخته شد و

متعددی طراحی شده که در اکثر روش‌های، شناسایی خون بر پایه واکنش با هموگلوبین و مشتقات آن و یا جدا سازی پروتئین‌ها می‌باشد. این روش‌ها که با استفاده از مواد شیمیایی انجام می‌شود علاوه بر اثرات مخربی که روی ماده ژنتیکی داشته، با آسیب به DNA مانع از DNA Typing می‌گردند (۲) می‌توانند اثرات زیان‌آوری بر سلامت تکنسین صحنه جرم داشته باشند. از جمله این مواد: بنزدین و ارتوتولویید را می‌توان نام برد که دارای خواص کارسینوژنی هستند (۳). برای کار با این مواد نیاز به شرایط ویژه حفاظتی بوده و بطور محدود در آزمایشگاه قابل استفاده است (۴).

خواص کیمولومینسانس لومینول (3-aminophthalhydrazine) برای اولین بار در سال ۱۹۲۸ میلادی گزارش شده است (۵). وجود محیط مایع با سیستم اکسیداسیون و شرایط قلیایی، برای تهیه محلول مورد نیاز است و انتقال یون‌های مثبت فلزات، همچنین لیگاند‌های آزاد یا ترکیب شده با مواد معدنی می‌تواند اکسیداسیون لومینول را کاتالیز نماید (۶). در این میان هموگلوبین که وظیفه انتقال اکسیژن از ریه به سلول‌ها را بر عهده دارد حاوی آهن است که این آهن (Fe^{2+}) توانایی کاتالیزوری برای لومینول در حضور اکسید کننده را دارا می‌باشد (۷). پایداری انجام آزمایش بستگی به تهیه یک محیط اکسید کننده و نیز تنظیم دقیق pH دارد که باید با دقت و حساسیت زیادی انجام شود. در حال حاضر دو فرمول برای تهیه محلول لومینول وجود دارد که لومینول I توسط Gradsky و لومینول II توسط Weber (۸) معرفی شده است. در مطالعات Walter Sprech نشان داده شده که مواد موجود در این محلول‌ها به DNA آسیب می‌رساند (۱۰، ۹)، این در حالی است که Rutty گزارش نموده که شدت و زمان درخشش آن نیز بسیار کم می‌باشد (۱۱، ۱۲).

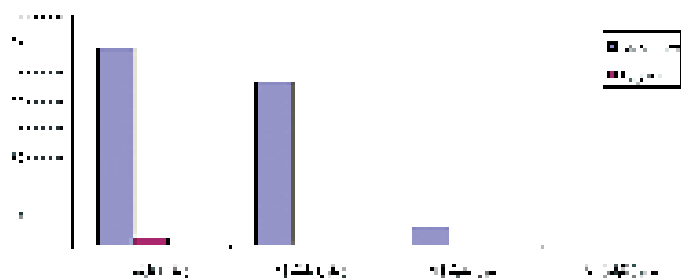
روش بررسی

3-aminophthalhydrazine، هیدروژن پراکسید، سدیم کربنات، پتاسیم کربنات، سدیم هیدروکسید، پتاسیم هیدروکسید و سدیم پروبروات از شرکت مرک تهیه گردید.

ابزار اندازه گیری شدت کیمولومینسانس

جهت اندازه‌گیری شدت کیمولومینسانس از دستگاه لومینومتر مرکز تحقیقات بیوشیمی و فیزیک دانشگاه تهران استفاده شد. به منظور انجام آزمایش، ۹۰ میکرولیتر محلول لومینول (ماده اکسید کننده، قلیا و لومینول) به ۱۰ میکرولیتر خون کامل اضافه شد و در محدوده ۴۰۰ تا ۸۰۰ نانومتر شدت نور اندازه‌گیری گردید.

به منظور بررسی محلول جدید که دارای حساسیت بیشتری در مقایسه با روش قبل بوده و نسبت به تهیه رقت‌هایی در محدوده $\frac{1}{5}$ تا $\frac{1}{100}$ اقدام گردید. بدین منظور سوسپانسیون خون در محلول ایزوتونیک تهیه شد و سپس $0/3$ میکرولیتر از خون رقیق

نمودار ۱- مقایسه شدت نور اندازه گیری شده نشان می دهد محلول I (محلول لومینول با فرمول قدیمی) در زمانهای مختلف دارای شدت نور کمتری نسبت به محلول جدید لومینول می باشد

۵۰ میلی مولار هیدروژن پراکسید و pH محلول بر روی ۱۱ تنظیم شد و در زمان های مختلف شدت نور اندازه گیری گردید (نمودار ۱).

واکنش های مثبت کاذب

مواد سفید کننده شیمیایی باعث ایجاد واکنش مثبت با محلول لومینول شد که شدت نور تولید شده برای هر کدام متفاوت و با چشم غیر مسلح به راحتی اختلاف آن با لکه های خون قابل تشخیص بود. در مورد مواد سفید کننده، نور آن برای مدت کوتاهی ظاهر و فوراً ناپدید شد در حالی که در مورد لکه های خون نور برای مدت بیشتری دارای ماندگاری بود. پس از مخلوط کردن نسبت های مختلف ماده سفید کننده و خون (جدول ۲) نور ساطع شده از شدت بیشتری نسبت به خون کامل برخوردار بود، همانند واکنش با مواد سفید کننده ولی مدت زمان واکنش مانند اثر ترکیبات سفید کننده کوتاه نبود و مدت زمان رویت مانند خون طولانی بود.

مقایسه محلول جدید با محلول لومینول I

شدت نور در زمان t0، بلافاصله بعد از اسپری کردن محلول جدید ۳۴۴۶۰۰۰ au و برای محلول I آن ۱۴۳۵۰۰ au اندازه گیری شد. این نتیجه نشان داد که بعد از گذشت مدت زمان یک دقیقه، شدت نور برای محلول I نزدیک صفر بود در حالی که با محلول جدید، شدت نور ۸۳٪ شدت نور در زمان t0 و بعد از گذشت ۷ دقیقه هنوز ۱۰٪ شدت اولیه مشاهده شد. بعد از ۱۰ دقیقه ۱٪ شدت نور قابل تشخیص بود (au) ۳۱۰۰. نسبت نور با رقت خون رابطه مستقیم دارد و تا رقت

مدت ۲۴ ساعت در دمای اتاق نگهداری گردید تا ورقه های کاغذ صافی کاملاً خشک شوند، سپس توسط محلول جدید لومینول لکه ها شناسایی و نقاط نورانی از روی کاغذ صافی بریده و از آنها جهت انجام DNA Typing استفاده شد. به منظور شناسایی لکه های خون و انجام آزمایش بر روی سطوح مختلف، آنها به دو بخش جاذب رطوبت شامل کاغذ دیواری، انواع کاغذ، چوب، آستر البسه های مختلف، اسکناس، انواع پشم، قالی و انواع موکت و مواد غیر جاذب شامل چوب پنبه، انواع لوله پولیکا، انواع مختلف پلاستیک، بطری شیشه ای، انواع برگ گیاهان، کاغذ روغنی، روی فلزات رنگ شده، فلز زنگ زده، خرد سنگ تقسیم شدند. همچنین بر روی مواد دارای خلل و فرج مانند: پوشش سفالی، شکر و پوسته صدف خون با رقت های مختلف ریخته شد و در دمای اتاق به مدت ۲۴ ساعت نگهداری گردید و سپس توسط محلول لومینول آزمایش انجام گرفت. سطوح مورد آزمایش به دو قسمت تقسیم شدند و بر روی یک قسمت از آن با ۲۰ میکرولیتر از رقت های مختلف خون آلوده گردید (کنترل مثبت) و بر روی قسمت دوم هیچ خونی ریخته نشد (کنترل منفی). پس از انجام آزمایش از موارد مثبت ضمن تهیه عکس توسط سواب از روی سطوح نمونه برداری شد و از آنها جهت انجام تست ژنتیک استفاده گردید.

یافته ها

در این تحقیق نسبت به تولید حداکثر نور با استفاده از تأثیر مواد قلیا و اکسید کننده مختلف اقدام گردید. همانطور که در جدول شماره یک نشان داده شده، NaOH با بیشترین شدت نور (۳۹۷۰۰) و K₂CO₃ با کمترین شدت نور (۲۶۴۲۰) مشخص گردید. آزمایش با این مواد نشان می دهد که سایر مواد نیز با قلیایی کردن محیط می توانند سبب ایجاد نور شوند ولی سدیم هیدروکسید با غلظت یکسان نسبت به دیگر مواد بیشترین شدت نور را تولید نمود.

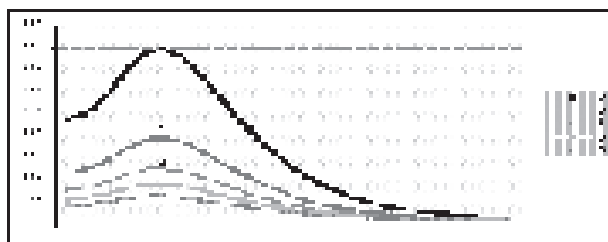
حداکثر نور اندازه گیری شده با غلظت ۵ میلی مولار از هیدروژن پراکسید و غلظت ۱۰ میلی مولار از لومینول مشاهده شد که با افزایش غلظت لومینول از ۵ میلی مولار به ۱۰ میلی مولار تنها باعث افزایش ۸٪ شدت نور گردید، که در آخر غلظت بهینه برای انجام واکنش به این صورت معین شد: ۲۵ میلی مولار NaOH، ۵ میلی مولار لومینول و

جدول ۱- اندازه گیری شدت نور توسط دستگاه لومینومتر با مواد قلیایی مختلف روی لکه های خون - بیشترین شدت نور ساطع شده با رقت ۲۵ میلی مولار مربوط به هیدروکسید سدیم می باشد -

مواد قلیایی	K ₂ CO ₃ 0.47mM	Na ₂ CO ₃ 0.47mM	KOH 25mM	NaOH 25mM
PH اندازه گیری شده در محلول نهایی	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱
شدت نور (au)	۲۶۴۲۰	۳۰۹۳۰	۳۴۴۰۰	۳۹۷۰۰

جدول ۲- رقت‌های مختلف خون در نسبت‌های متفاوت با مواد سفیدکننده که توسط دستگاه لومینومتر قابل اندازه‌گیری بوده است.

درصد سفید کننده شیمیایی (Bleach)			نسبت خون به مواد سفید کننده شیمیایی		
٪ ۹/۶			٪ ۰/۴۸		
$\frac{1}{3}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{3}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{1}$

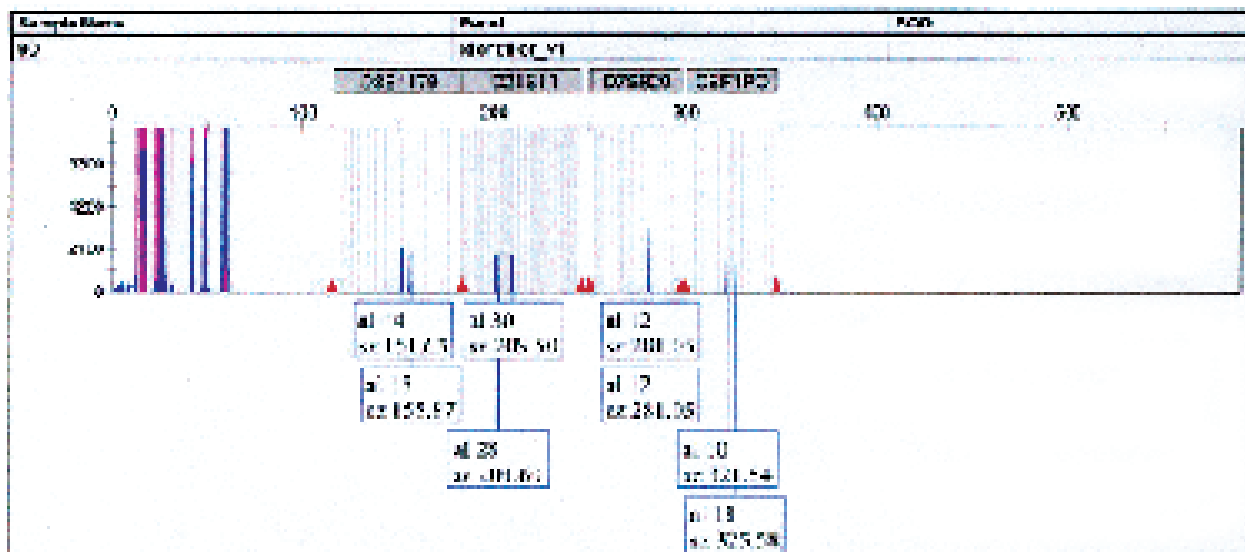
نمودار ۲- اندازه‌گیری شدت نور، در طول موج ۶۰۰ تا ۴۰۰ با خون دارای رقت 10^{-6} در ثانیه‌های ۲۰، ۴۰، ۶۰، ۱۰۰ توسط دستگاه لومینومتر. پیک شماره ۲ ثانیه ۲۰، پیک شماره ۳ ثانیه ۴۰، پیک شماره ۴ ثانیه ۶۰، پیک شماره ۵ ثانیه ۸۰ و پیک شماره ۶ ثانیه ۱۰۰ که در طول موج ۴۴۰ نانومتر حتی بعد از گذشت یک دقیقه نور ساطع شده قابل اندازه‌گیری می‌باشد.

10^{-4} شدت نور در حدود ۱۷۳۰ au قابل اندازه‌گیری بود. محلول جدید قادر به تشخیص لکه‌های خون با رقت بالاتر از 10^{-4} نیز امکان‌پذیر می‌باشد (نمودار ۱).

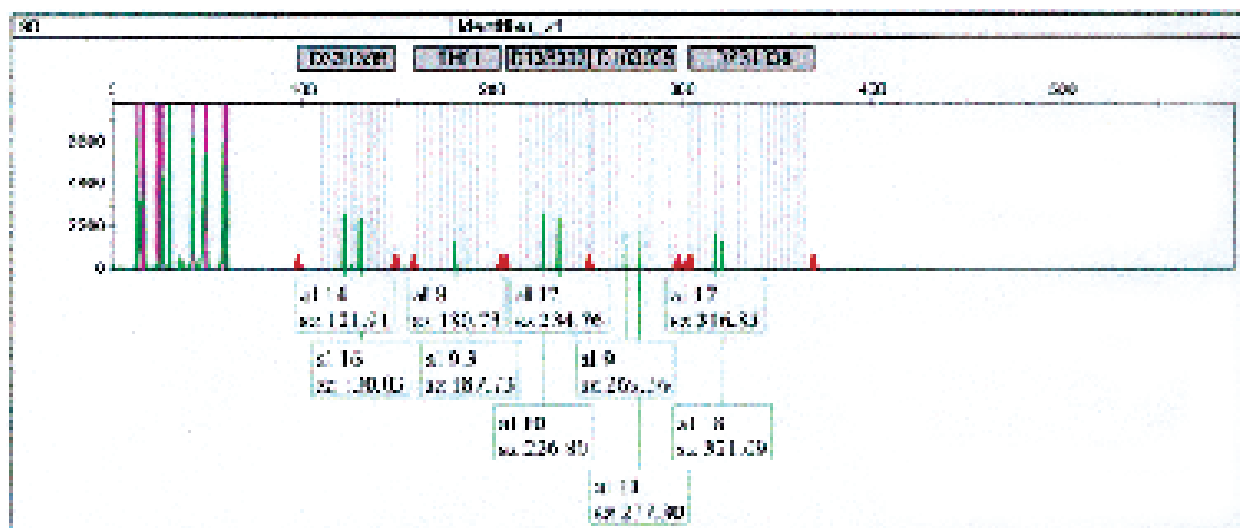
جهت تعیین هویت با استفاده از روش‌های ژنتیکی اقدام به پروفایلینگ در جایگاه‌های STR شد و با بررسی محصول تولید شده و پیک‌های مربوط به آن استنباط شد که مواد موجود در محلول جدید مهارکننده واکنش PCR نبوده و ارتفاع تمامی پیک‌ها در جایگاه‌های STR در حد مطلوب بود. این در حالی است که محلول لومینول جدید هیچ‌گونه اثر مخربی بر روی ماده ژنتیکی نداشت و با استفاده از آن می‌توان پس از جمع‌آوری نمونه‌ها، نسبت به DNA Typing اقدام نمود (جدول ۳ و تصاویر ۴-۱).

جدول ۳- بررسی محصول PCR برای جایگاه‌های STR توسط دستگاه الکتروفورگرام

فایل نمونه	نام نمونه	پنل	نشانگر	Dye	آل ۱	آل ۲
۱	fas.90-5.30-86	Identifier_V1	D8S1179	B	۱۴	۱۵
۲	fas.90-5.30-86	Identifier_V1	D21S11	B	۲۸	۳۰
۳	fas.90-5.30-86	Identifier_V1	D7S820	B	۱۲	۱۲
۴	fas.90-5.30-86	Identifier_V1	CSF1PO	B	۱۰	۱۱
۵	fas.90-5.30-86	Identifier_V1	D2S1338	G	۱۷	۱۸
۶	fas.90-5.30-86	Identifier_V1	D16S539	G	۹	۱۱
۷	fas.90-5.30-86	Identifier_V1	D13S317	G	۱۰	۱۲
۸	fas.90-5.30-86	Identifier_V1	THO1	G	۸	۳/۹
۹	fas.90-5.30-86	Identifier_V1	D18S51	Y	۱۲	۱۶
۱۰	fas.90-5.30-86	Identifier_V1	TPOX	Y	۱۱	۱۱
۱۱	fas.90-5.30-86	Identifier_V1	VWA	Y	۱۷	۱۹
۱۲	fas.90-5.30-86	Identifier_V1	D19S433	Y	۱۴	۱۴
۱۳	fas.90-5.30-86	Identifier_V1	D3S1358	G	۱۴	۱۶
۱۴	fas.90-5.30-86	Identifier_V1	AMEL	R	X	Y
۱۵	fas.90-5.30-86	Identifier_V1	D5S818	R	۱۰	۱۱
۱۶	fas.90-5.30-86	Identifier_V1	FGA	R	۲۰	۱۳

تصویر ۱- بررسی در جایگاه‌های D8S1179 , D21S11 , D7S820 , CSF1PO

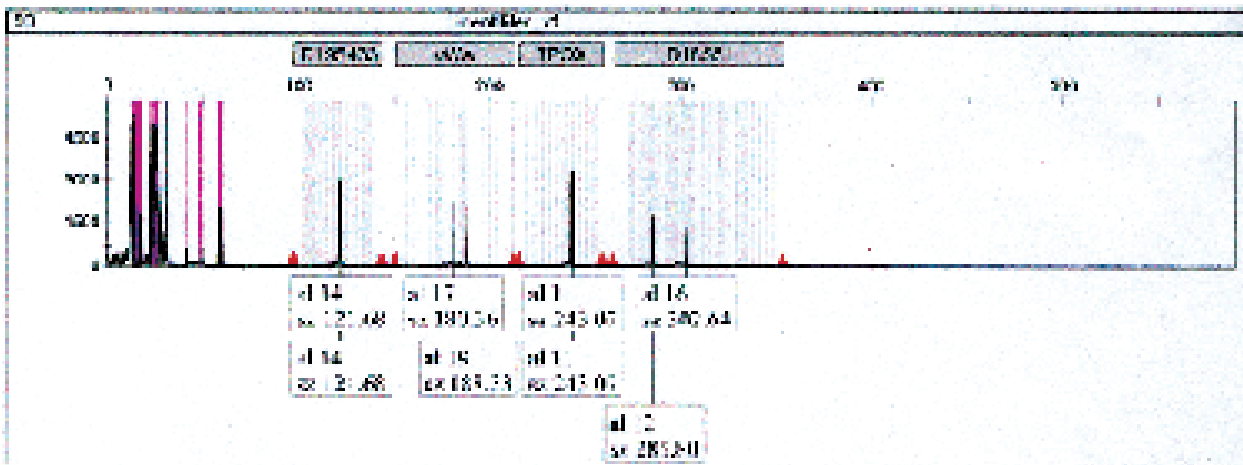
تصویر ۲- بررسی در جایگاه‌های D3S1358 , TH01 , D13S317 , D16S539 , D2S1338

بحث

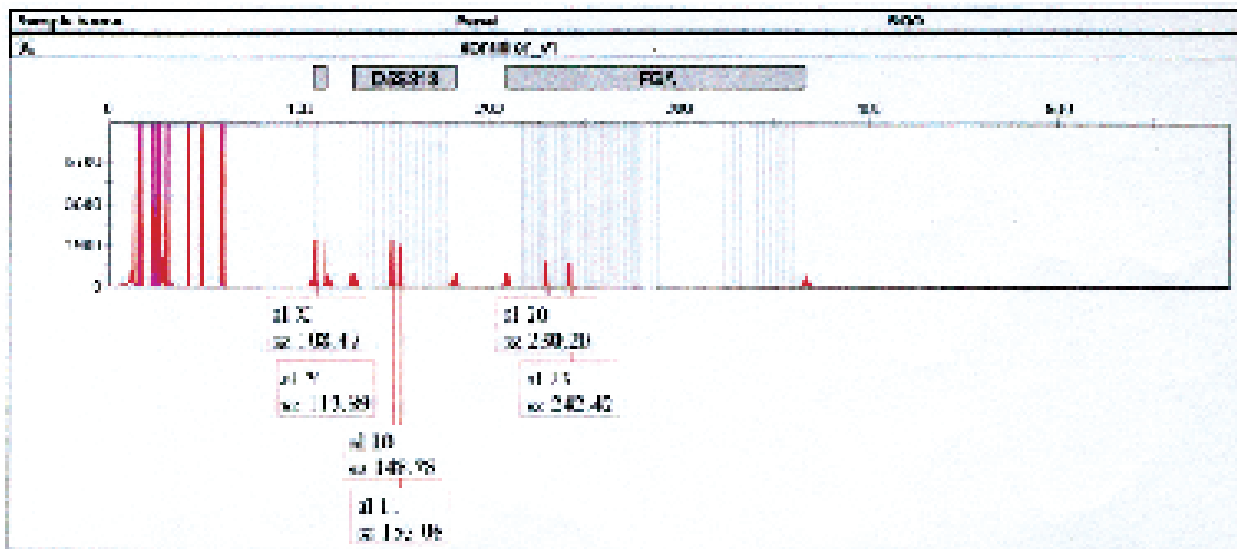
فوری در صحنه جرم با اهداف غربالگری طراحی شده‌اند و نباید بجای تجزیه و تحلیل آزمایشگاهی و آزمون‌های تأییدی به کار روند (۱۳).

تست‌های شیمیایی برای شناسایی مقادیر جزئی خون یا مشتقات شبیه خون بکار می‌روند، عنصر آهن در هموگلوبین خون عموماً در حالت احیا می‌باشد و تست‌های احتمالی، جهت شناسایی مولکول آهن احیا شده در یک واکنش اکسایش - کاهش طراحی شده‌اند، که در این گونه واکنش‌ها معرف بی‌رنگ به محلول رنگی تبدیل می‌شود. اما با معرف لومینول، به جای آنکه یک رنگ بصری تشکیل شود، جواب مثبت توسط فلوئورسانس و نور ساطع شده نمایان می‌گردد.

انجام آزمایش در صحنه جرم (تست‌های فوری) با استفاده از معرف‌های شیمیایی اغلب کمک‌های با ارزشی را به پردازش صحنه جرم و بررسی آزمایشگاهی ارایه می‌دهد. جهت مؤثر و مفید بودن کارآیی این معرف‌ها در صحنه باید بتوان آنها را به راحتی در محیط‌های غیر آزمایشگاهی، بدون نیاز به تجهیزات خاص استفاده کرد و تا حد امکان هم باید حساسیت زیادی داشته باشند و مقادیر بسیار کمی از آنها را در طی آزمایش به نمونه افزود. باید توجه داشت که تست‌های

تصویر ۳- بررسی در جایگاه‌های D18S51, TPOX, VWA, D19S433

تصویر ۴- بررسی در جایگاه‌های D5S818, FGA, AMEL

که نسبت به فرمول‌های قدیمی دارای مزایای متعددی می‌باشد، در فرمول قدیمی لومینول و نیز سایر تست‌های شناسایی سریع خون، واکنش‌های مثبت کاذب وجود دارد (۱۵)، برخی از پاک‌کننده‌های خانگی حاوی عامل‌های اکسیدکننده قوی می‌باشند، به علاوه حضور پراکسیداز گیاهی، جواب مثبت کاذب خواهد داد. بعضی از میوه‌ها و سبزی‌ها دارای مقدار کافی پراکسیداز می‌باشند (۱۶)، که به این تست‌ها جواب مثبت می‌دهند، بطور مثال: سیب، ترب کوهی، گل کلم و غیره. اما در فرمول جدید (محلول جدید) این مشکل رفع گردیده و با توجه به شدت و مدت زمان رؤیت نور ساطع شده، مثبت کاذب قابل تشخیص می‌باشد. این محلول در واکنش با خون دارای مدت زمان بیشتر بوده و نیز شدت نور آن با یک روند ثابت کاهش می‌یابد

لومینول (3-aminophthalazine) برای اولین بار در سال ۱۸۵۳ تولید شد و در واکنش‌های کیمولومینسانس مورد استفاده قرار گرفت و نیز در سال ۱۹۲۸ واکنش آن با خون توسط Albrecht تجربه گردید، که در این واکنش آهن موجود در هموگلوبین با لومینول واکنش داده و تحریک می‌شود سپس الکترون‌ها در بازگشت از لایه بالاتر نور ساطع می‌نمایند. نور ایجاد شده در محدوده طول موج ۴۵۲-۴۴۱ نانومتر، نور آبی/سفیید، شبیه نور کرم شب تاب قابل رؤیت است، لومینول در این واکنش مانند یک Luciferase (آنزیمی که در سلول‌های برخی از موجودات زنده وجود دارد و سبب کاتالیز لوسیفیرین می‌گردد) عمل می‌کند (۱۴).

با بهينه كردن شرايط در محلول جديد و افزايش حساسيت آن، تا رقت ۱۰^{-۶} خون واكنش مي‌دهد كه در صحنه‌هاي جرمي كه آثار خون شستشو شده مفيد خواهد بود (۱۸)، تست‌هاي شيميايي ديگر به اجزاي خون صدمه زده و در صورت استفاده از آن ديگر از نمونه خون براي انجام تست‌هاي سروزوئي و DNATyping نمي‌توان استفاده كرد (۱۹) در حالي كه پس از استفاده از محلول جديد لومينول علاوه بر نمايان كردن لكه خون نامري، آزمايشات تعيين هويت قابل انجام خواهد بود (۲۰) و سبب مهار واكنش PCR نيز نمي‌گردد (۲۱). در حالي كه استفاده از محلول قديمي و تجاري لومينول به دليل وجود برخي از مواد شيميايي مانند پربورات سدیم سبب تداخل در تخليص ماده ژنتيكي شده و از طرفي حذف آنها جهت انجام واكنش PCR نيز بسيار سخت و هزينه‌بر مي‌باشد ولي استفاده از محلول جديد علاوه بر حذف مواد شيميايي تداخل كننده در تخليص سرعت نمونه‌برداري نيز افزايش يافته و مواد مهار كننده واكنش PCR نيز حذف گرديده است.

كه مي‌توان از آن توسط دوربين عكاسي عكس تهيه نمود و به تاريخي مطلق نيز نياز نمي‌باشد، اما در موارد مثبت كاذب نور در كسر ثانيه و با شدت زياد رؤيت و سپس محو مي‌شود.

نتيجه گيري

در آزمايشگاه‌هاي مراكز تشخيص هويت و پزشكي قانوني سراسر كشور از تست بنزدین استفاده مي‌شود، اين تركيب در شكل احيا، بي‌رنگ و در شكل اكسايش و در حضور كاتاليزور (نظير هم موجود در هموگلوبين) به رنگ سبز تيره در مي‌آيد (۱۶)، بايد توجه داشت كه بنزدین تركيب بسيار خطرناك و سرطان‌زاي بوده و تنفس بخارات اين تركيب و تماس پوستي آن منجر به سرطان مي‌گردد، (در سال ۱۹۷۴ انجمن بهداشت و ايمني شغلي (OSHA) استفاده از اين مواد و ساخت آن را منع نموده است)، ولي در فرمول جديد لومينول از موادي استفاده شده كه خطر كمترى براي سلامتي افراد دارد (۱۷).

References

- 1- Blum L. J Esperanca P, Rocquefelte S.A New high-performance reagent and procedure for latent bloodstain detection based on luminal chemiluminescence. Journal Canadian society of Forensic Sciences. 2006; 39(3): 81-100.
- 2- Cox MA. Study of the sensitivity and specificity of four presumptive tests of blood. Journal of Forensic Sciences. 1991; 36 (5): 1503-11.
- 3-Gill P. Role of short tandem repeat DNA in forensic casework in the Uk - past present and future perspectives. Biotechniques. 2002; 32(2): 366-68.
- 4- Manna DA, Montpetit S. A nouvel approach to obtaining reliable PCR results from luminol treated bloodstains. Journal of forensic Sciences. 2000; 40(4): 886-890.
- 5- Laux DL. Luminol Chemical sheds new light on crime scenes. Law Enforcement Technology. 1991: 26-7.
- 6- Hochmeister MN, Budowle B, Sparkes R, Rudin O, Gehrig C, Thali M, Schmidt L, et al. Validation studies of an immunochromatographic 1-step test for the forensic identification of human blood. Journal of forensic Sciences 1999; 44(3): 597-602.
- 7- Budowle B, Leggett JL, Defenbaugh DA, Keys KM. The presumptive reagent fluorescein for detection of dilute bloodstains and subsequent STR typing of recovered DNA. Journal of forensic Sciences. 2000; 45(5): 1090-92.
- 8- Weber K. Die andwendung der chemilumineszenz des Luminols in der gerichtlichen medizin und toxicologie I. Der nachweis von blutspuren. Dtsch Z Gesamte Gerichtl Med. 1966; 57: 410-23. [German]
- 9- Thompson WC, Taroni F, Aitken GG. How the probability of a false positive affects the value of DNA evidence. Journal of forensic Sciences. 2003; 48(1): 48-54.
- 10- Hochmeister MN, Budowle B. Effects of presumptive test reagents on the ability to obtain restriction fragment length polymorphism (RFLP) patterns from human blood and semen stains. Journal of forensic Sciences. 1991; 36(3): 656-61.
- 11- Gill P. Application of low copy number DNA profiling. Croatian Medical Journal. 2001 Jun; 42(3): 229-32.
- 12- Ruttly GN, Hopwood A, Tucker V. The effectiveness of protective clothing in the reduction of potential DNA contamination of the scene of crime. International journal Legal Medicine. 2003 Jun; 117(3): 170-4.
- 13- Quickenden TI, Creamer JI. A study of common

- interferences with the forensic luminol test for blood. *Luminescence*, 2001 16(4): 295 –98.
- 14- Chemiluminescence: Synthesis of Luminol: Available from URL: <http://cas.bellarmce.edu/chem117a/lab/luminol.htm>
 - 15- James SH, Eckert. WG. Interpretation of Bloodstain Evidence at Crime Scenes, second ed., CRC Press, Boca Raton, FL, 2005: 155-160.
 - 16- James SH. Scientific and Legal Applications of Bloodstain Pattern Interpretation, CRC Press, Boca Raton, FL, 2004: 50-40.
 - 17- Quickenden TI, Copper, PD. Increasing the specificity of the forensic luminol test for blood. *Luminescence: Journal of biological and chemical luminescence*. 2001; 16(3): 251-53.
 - 18- Patzelt D. History of forensic serology and molecular genetics in the sPHere of activity of the German Society for Forensic Medicine. *Forensic Science International*. 2004; 144: 185 – 91.
 - 19- James SH, Kish PE, Sutton TP. Principle of bloodstain pattern analysis: theory and practice. CRC press Taylor & Francis Group. 2005: 358-360.
 - 20- Marquette CA, Blum, LJ. Applications of the luminol chemiluminescent reaction in analytical chemistry. *Anal Bioanal Chem*. 2006; 3: 546-554.
 - 21- Webb JL. Creamer JI, Quickenden, TI. A comparison of the presumptive luminol test for blood with four non-chemiluminescent forensic techniques. *Luminescence: Journal of biological and chemical luminescence.*, 2006; 21(4): 214-20.